

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

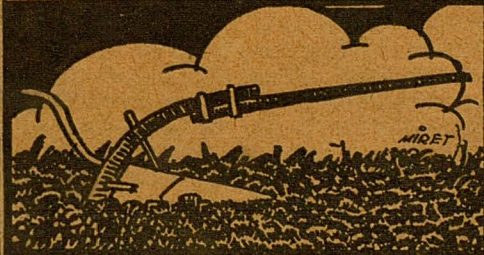
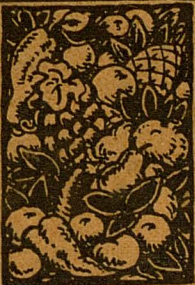
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX

20 d'Agost de 1925

Núm. 16

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgüen pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A

MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.

(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el
NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Es-
tacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis eudemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpi-
dament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspen-
sió aquestes substàncies en estat de extensa divisió,
conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd
molt aviat aquesta propietat, car després de la seva prepa-
ració les partícules de sulfat i calç es precipiten formant gru-
molls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes
de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvorit-
zador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 0/0 el mateix a la pri-
mera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de
Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 0/0.

	<i>Sulfat de Coure</i>	<i>NOSPERAL</i>
1.er tractament (1,0 0/0)	18	(1,0 0/0) 18
2.on » (1,5 »)	27	(1,0 ») 18
3.er » (2,0 »)	36	(1,0 ») 18
	<u>81 kg.</u>	<u>54 kg.</u>

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure,
més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resul-
tats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de
les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Teléfono 1338 G. - Direcció telegràfica: KEDEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans	(pesant de 650 a 800 quilos) 2'500
» mitjans	» » 500 a 650 » 2
» petits	» » 350 a 500 » 1'500
Bous d'engreix 2'500
» de treball 2'500
Vaques de llet 2
Vedelles 0'250 a 1'200
Bens 0'075 a 0'250
Moltos d'engreix 0'075 a 0'300
Porcs.	(per 100 quilos de pes) 1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenint d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

¡AGRICULTORES!

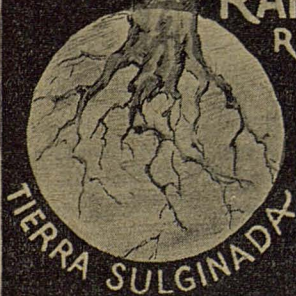
"LA SULGINA TRUFFAUT"

DESTRUYE LOS INSECTOS DE LA TIERRA

RAFAEL LLOPART
REPRESENTANTE

PASEO DE
GRACIA, 49
BARCELONA

TIERRA SULGINADA

TIERRA NO SULGINADA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -- Fora: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Malures dels fruiters de pinyol, per *R. Sala*.—Tractes vells que semblen nous, per *J. Rosich*.—Els arbres de ribera, per *J. M. Riu*.—Els corcs del blat, per *Agrícola*.—Comentaris.—Informaciogs comercials: Vins, per *Pere J. Llori*.—Olis, per *Lisini Andreu*.—Cereals, per *Lluís Marsal*.—Fruits secs, per *Esteve Homs*.—Noticiari.—Consultori, per *R. S.*

Malures dels fruiters de pinyol

II

Feridura dels brots en l'ametller, prunera i cirerer.. Amb molta menys intensitat he notat el mateix en aquests altres fruiters. En l'ametller l'he constatat, molt escassament, en branquillons de flor, i gairebé mai en les brotades vigoroses de l'any anterior. Pel que he pogut veure aquí, i per les referències que en trobo, és una cosa que no té importància econòmica, per ara, en l'ametller.

En la prunera ja té unes altres característiques. En la majoria de les varietats no es presenta. En la primera Pruna Claudia Verda ara per ara la més important de les nostres prunes, no la hi he trobat mai. En canvi altres varietats en són susceptibles. La pruna anomenada Gran Duk, de valor per al comerç en fresc, n'és tan afectada com l'albercoquer, presentant absolutament les mateixes manifestacions. La pruna Moscatella, o D'Escaldar, varietat probablement autòctona de Catalunya, també la he vista un poc afectada, no més en els brotets de flor.

En el cirerer, crec haver-lo constatat en els cirerers de Corbins. En el mes de maig, al 17, era a Corbins, i em feren notar que sense cap causa aparent, i després d'una abundosa normal floració, es notava una gran diferència de fruit entre unes i altres varietats. Efectivament, posat a seguir arbres, desseguida hom notava una

diferència de fruit de més a menys en aquest ordre; varietat comuna o de cor de colom, varietat garrafal de Lleyda i varietat garrafal de Clavé. Aquesta varietat, que hi és molt important pel nombre d'arbres, i pels ingressos que en la localitat sol reportar, donava pena de veure, portant escassament un 5 % de la fruita que normalment podia. En canvi la varietat comuna portava qui-sap-lo fruit. Preguntant els pagesos em digueren, allò de les boirades i de les airades. Per l'avançat que era el temps ja no era ben fàcil precisar efectes de la malura. Malgrat això, mirant, vaig poder trobar molt dels característics poms de flor, que el cirerer fa, morts, amb les flors obertes, encara adherits, i presentant la característica goteta de goma en la separació de lo mort amb lo viu. Es cert, exactament, el que queda en l'albercoquer, quan la malura agafa un brot de flor. Jo penso que lo que els pagesos suposaven ésser una purga extraordinària de la flor, no era res més que els efectes d'aquesta malura en els brots de flor del cirerer, i que la varietat garrafal de Clavé n'és molt afectada. D'això sols se'n pot pendre la nota informativa, mentre no es facin més extenses informacions.

Aquesta malura es combat fàcilment amb èxit, podant i cremant les branques afectades, i això ben aviat després de manifestar-se la infecció. Deixades aquestes branquetes malurades, sembla que tenen un efecte cumulatiu de la malura, servint de reservori per a noves infeccions. Demés, en el temps en què és més activa la infecció—a l'entrar les humitats de l'hivern (novembre i desembre) i a l'obrir els borrons de flors i de fruita—fer tractaments de caldo cúpric corrent. Jo uso aquest procediment en els meus albercoquers amb palesos bons resultats.

Una altra manifestació d'aquesta mateixa malaltia — s'han fet proves de laboratori de reproduir la malura d'un brot a un fruit—és la podridura de la fruita a l'anar a madurar o bo i madura. Sobre tot en algunes varietats d'albercocs, causant uns efectes de vertadera plaga, he observat aquesta malura. L'albercoc bo i verolat, es veu ràpidament deixar créixer una taca de podrit, d'un podrit tou i sucós, de color canyella. Observat es veu que no té cap macadura ni cap ferida d'insecte ni d'altre mena, essent evidentment d'origen microbià. Aquest fruit així, totalment inaprofitable, sol romandre en la branca, momificant-se i passant d'un any a l'altre els gèrmens de la malura. Aquest agent ha estat descrit per varis amb el nom de "Sclerotinia" o "Novitia fructígena", però segons he dit és el mateix causant de la feridura dels brots.

Aquesta *podridura dels fruits* pot notar-se igualment en els prés-

secs i les prunes, sola en aquests, i consegüent a la ferida d'un insecte en les peres i prunes.

La perdigonada o pigota. Aquesta malura es manifesta en les fulles i els fruits, principalment del presseguer i l'albercoquer. També es troba en l'ametller i en la prunera. Sembla que és de més intensitat, com més tendra és la fulla, variable això amb les varietats de cada un dels fruters.

En la fulla, pot dir-se que gairebé la primera manifestació sensible és uns foradets, més o menys abundosos, i d'uns 1'5 a 2 mil·límetres de diàmetre com a mínim, que presenten un mateix efecte com si en aqueixes fulles afectades s'hi hagués engegat una perdigonada.

Com es comprèn, els efectes de la malura és de disminuir la superfície de vegetació sempre, i en casos greus de desfullar completament els arbres en ple istiu—l'any passat ho vaig poder veure en unes quantes pruneres de la varietat Burbank (japonesa)—, i molt sovint de provocar la caiguda de la fulla molt al començament de la tardor, o acabament d'istiu. Això darrer ho recordaran alguns fruters del Pla del Llobregat en les seves pruneres a l'any 1921.

La malura a l'anar actuant sobre les fulles, fa també de les seves sobre els fruits encara verds. Hi causa unes taques berrugoses, de color acanyellat, a vegades amb una arèola vermella. Taques més o menys grosses, però mai gaire. Sempre seques, no produint mai podridura. Aquestes taques si no són molt abundoses no es nota pas que hagin aturat el desenrotllament del fruit, però sempre afecten la seva qualitat i presentació. El préssec, que n'és molt afectat, té menys preu, i prou ho saben els pagesos d'aquestes hortes del Segre, quan porten préssecs apigotats—nom que ja és viu en el seu lèxic—a la plaça, i principalment en els comerciants. En l'albercoc resulta lo mateix, amb la gravetat que si la infecció és grossa, fins bo i secs s'hi coneix.

Aquesta malura també l'he vista per tot Catalunya, i tinc motius per creure que també existeix per la Rioja i Llevant d'Espanya—València i Múrcia—, perquè en pots de préssecs en conserva d'allà molt sovint, massa sovint, s'hi troben trossos de préssec que encara tenen berrugues de pigota, demostrant-se amb això ultra la presència de la malura, la mala qualitat de la fruita emprada i del fabricant de la conserva.

Segons Howard, en el ja esmentat report, aquest estat de malura en les fulles i en els fruits és causat pel mateix agent causant

de la feridura dels brots en el presseguer, és a dir, pel "Corineum Beijerinkii".

Sembla que tant aquest com la "Sclerotinia Cinerea" són els causants d'aquests petits xancre que es troben en branques i branquillons, principalment del presseguer i albercoquer. Aquests xancre—plaques de fruita gomosa i morta—no causen pas un mal extraordinari.

Però hi ha un altra mena de xancre — *el xancre de la soca* — molt més virulent, que ataca principalment a l'albercoquer. En els casos que he pogut observar presenta aquestes característiques. D'un punt qualsevol de la soca, en una superfície completament llisa, i d'aspecte ben sa, es veu, principalment a l'entrar l'arbre en vegetació, sortir-ne una gran quantitat d'una goma roja i tèrbola, sens que s'hi vegi ni tan sols ferida. Si hom esgratinya la pell dessota d'aquesta exudació de goma, hi troba una major o menor cavitat plena d'un líquid, goma, que és més clar de color que l'exudat al defora, i envoltada d'un tros de pell el teixit de la qual és sensiblement disgregat i mancant el característic verd de la pell. Algunes vegades això desapareix, igualment que havia aparegut, sense deixar rastre sensible. Però lo més freqüent és que això doni lloc a un xancre, que en seguida pren una gran extensió, i que fins sense necessitat de què arribi a fer la corretgeta de la soca, les més de les vegades causa la mort de l'arbre. Altres vegades —poques si es deixa lliure sense combatre'l—, el xancre es cura tot sol, i creixent l'arbre, al cap d'uns anys arriba a recobrir del tot el tros de fusta que, morta i caiguda la pell sobre, havia quedat al descobert.

Aquesta malura és ben temible en els arbres joves, perquè els mata molt fàcilment. Sembla que hi ha una major densitat d'atac entre els arbres afeblits durant la vegetació per una o altra causa. Ara com ara l'he trobat principalment en l'albercoquer, i menys en la prunera i cirerer. En aquest, en arbres grossos s'hi noten unes exudacions molt voluminoses de goma, de característiques semblants a la que descriu.

Howard, en el ja mentat altres vegades report, descriu una malura semblant de l'albercoquer, segons ell efecte del "Pseudomonas cerasi" Griffn.

Arrufat o Garref. Aquesta malura fatal pels presseguers, aquí en les hortes del Segre, l'he vist abundosa en aquests arbres, i l'he pogut constatar també en l'ametller i prunera, però mai en l'albercoquer. Sols és d'importància en el presseguer.

D'aquest arrufament de les fulles a la brotada, fent-les tornar monstruoses de forma, i d'un color vermell morat, de vegades vistós, de vegades repugnant, no en cal parlar, perquè és més conegut, i en aquesta mateixa AGRICULTURA ja se n'ha escrit per plomes més competents que la meva.

Totes aquestes malures, com es veu, totes d'origen criptogàmic, es combaten igualment. El programa de lluita té dues parts: primera, profilàxia absoluta, és a dir, destrucció tan immediata com es pugui, després d'apareguda la infecció, de totes les parts atacades, tals com, branques, branquillons, fulles i fruits caiguts, mòmies, etc., i neteja de les eines de podar després de tocar superfícies infectades. Segona, polvoritzacions amb solucions cúpiques de composició igual a l'emprada pel mildiu de la vinya, 1-1'5 %. Sols que per cada malura cal tenir en compte el moment oportú de fer el tractament.

Segons minucioses experiències de tècnics, jo practico les polvoritzacions d'acord amb elles, i amb molt satisfactoris resultats, cal pulveritzar pel gastament de borrons, cap als primers dies de desembre, per feridura dels brots, cap als primers dies de desembre, i a la brotada, quan els borrons de flor ja deixen veure el blanc dels pètals.

Aquests tractaments són també quelcom sensibles per evitar la pigota, i podridura dels fruits, però els tractaments cúprics se sap que tenen eficàcia tan sols com a preventius, és a dir, que apareguda ja la malura, no pot treure-la. Els arbres ja en fulla, no responen tant a aquestes polvoritzacions.

Sobretot el tractament de primavera pot ésser substituït pel sulfat de coure, pel polisulfur de calç—jo ho faig—, amb l'avantatge de què aquest, a la vegada, controla molt sensiblement un insecte, que fa molt de mal en les brotades joves, i en el fruit en anar a madurar.

Els xancres de la soca, s'han d'esgratinyar amb una eina tallant, treient tot el teixit, pell, atacat, que es presenta disgregat i d'un color aixocolatat. Arribant a la pell viva i tot ben net, es pinta tot amb una solució antisèptica, per exemple de sublimat corrosiu al 1 per 100. Molt sovint aquests xancres tractats així, se cicatritzen.

Tot això escrit, és una exposició de fets observats aquí, a les comarques urgelleses, tractant d'aplicar-hi explicacions tècniques de coses semblants, que en aquest mateix temps passen en altres països. Allà són sortosos de tenir qui ho estudiï i faci estudiar. Aquí ho necessitem tant com ells, però nosaltres, els pagesos, no demos-

trem cap interès a què algú ho investigui, i tant se'ns en fa—sembla—que aquells que ho volien estudiar, i que ja ho feien, en fossin barroerament privats.

I no cal fer-se il·lusions. Hom sol, isolat, sense materials ni mitjans, no pot fer altra cosa que tenir bones intencions de fer-ho.

R. SALA

Tractes vells que semblen nous

Havem llegit en la revista AGRICULTURA número 6 de l'any IX, corresponent al 20 de març d'aquest any, un article titulat *El Balanç d'una transformació de pactes contractuals*, signat per Josep Sabater, de Figueres, que ens ha fet meditar quelcom.

Exposa el dit senyor que té un mas situat en els termes de Palau de Santa Eulària i Garigàs, de cabuda 60 vessanes de camp, 40 d'oliveres, 12 de vinya i la resta, fins a 186 vessanes, de bosc de pins, alzines i erms.

Que el dit mas el menaven uns masovers que devia fer centúries que el cuidaven i pagaven el terç de tots els grans i del vi, i de cinc parts en pagaven dues d'oli.

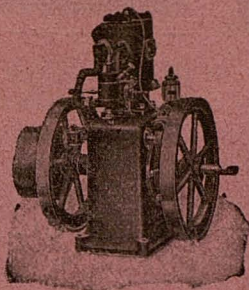
Que per a la utilitat de les herbes, de les glans del bosc, de l'hort i de la casa, el masover en pagava les contribucions.

Que al propietari li rendia el dit mas, amb els tractes explicats, unes 1,200 pessetes que als preus actuals dels fruits podia arribar fins a 2,000 pessetes anuals.

I que havent-se extingit la família dels vells masovers hagué de cercar-ne de nous per allà l'any 1900, trobant-se sorprès que el nou masover no li admestia els antics tractes, sinó que li proposà el de mitges de tots els fruits i de tot el bestiar, posant l'amo la meitat de la contribució i la meitat de les sements i adobs.

Que amb aquest sistema, després d'alguns anys li ha produït un promedi de rendiment net de 2,424'65 pessetes anuals durant el deseni que va de 1905 a 1914 i de 5,766'99 pessetes durant el deseni que va de 1915 a 1924, segons detall d'entrades i sortides que conigna des de l'any 1900.

Que dit del pacte, pel que es veu, en sortí beneficiat l'amo, aconseguint una major renda de la masia i el masover que, ultra igual rendiment que l'amo pogué aconseguir, encara, unes 1,000 pes-

MOTORS SERVICE

per a benzina, alcohol, petroli, etc. Des de 1 fins a 20 HP.

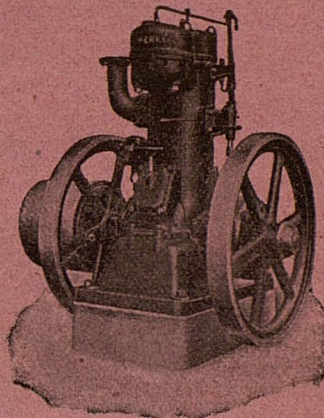
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL "CLIMAX"

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins. Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres. Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a
Bailén, 19 - BARCELONA

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

vos garrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança,

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:

ENRIC TEIXIER GRANOLLERS (BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en desús.

80 a 85 % Proteïnes i Fosfats; 7 % Calç

En dirgir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OCCYSOL

Es el producte únic, patentat, d'efecte meravellós per a impedir el creixement de la herba dolenta i la destrucció radical de la existent en Avingudes, Passeigs, Camins, Pistes de Tennis, Camps de Futbol, Hipòdroms, Vies de Ferrocarril, Tramvies, etc., tals com Asperilla (planta perenne), Agram, Ortigues, Sarses, etc., etc.

Garantitzem aconseguir mitjançant l'aplicació de l'**OCCYSOL**, netejar de vegetació inútil qualsevol terreny

Un noi, jugant, fa, en deu minuts, el treball que un home faria en un dia, degut al producte

No és verinós

No és càustic
per a les mans,
ni corrosiu per
als utensilis ni
vestits

Tenim nombrosos
Certificats
d'empleu

Efecte durader

Sòl immunitzat

Treball net

Representa un
estalvi efectiu
de diners i de
temps, obtenint
un treball ben
fet

OCCYSOL

Destructor radical de la vegetació inútil

FABRICAT PER: **Compañia Anónima de Productos Químicos - Barcelona**

Agent general de venda per a Espanya i ses possessions:

MANUEL CAZE

Rambla de Catalunya, núm. 66 :: BARCELONA

Venda al detall: **Srs. Fill de J. Vidal i Ribas, S. en C.**

Carrer de Moncada, 21 :: BARCELONA

PREUS

Paquets cartró 1 quilo, net: Ptes. 5'00 Barrils llauna 5 quilos net: Ptes. 23'75

» 2 » » » 9'75 » » 10 » » » 45'00

Partides majors en barrils de 50 a 100 quilos - S'envien fullets a qui ho sol·liciti

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

setes més a l'any, degut, com diu l'articulista, a certes generositats seves.

Que si bé al principi tingué necessitat de fortes aportacions de capital per a la compra de bestiar, no sols per la part corresponent al propietari, sinó per la part corresponent al masover, mancat en absolut de capitals, els té ja completament recuperats, ço que, realment diu molt per la bondat del sistema contractual suggerit pel masover que entrà en l'esmentat mas l'any 1900.

I per a final, fa unes atinades observacions, que volem copiar, de quines condicions ha de reunir el propietari i el masover, amb les quals estem en absolut d'acord. Diu així: "Per aquest contracte són necessàries dues qualitats per al propietari i són cap i cor. El cap, per tenir criteri suficient per a no demanar impossibles al masover, saber fer-se càrrec que els masovers, per més que moltes vegades no sàpiguen de lletra, de l'ofici de pagès en saben més ells adormits que no pas molts propietaris que no saben sinó el que han llegit. I el cor per a estimar-los, enlairar-los, aixecar-los de la humilitat de servents en què viuen i no deixar-los caure en la misèria quan el tinguin presoner agarrotat per deute.

Per part del masover han d'ajuntar-se les qualitats d'ésser treballador, intel·ligent, no tenir tossuderies i escoltar un xic al propietari quan aconsella alguna reforma o cosa nova i estar posseït d'una honradesa, una bonhomia d'aquelles que tant honoren el pagès i al que no és pagès."

Però acaba amb les següents paraules, que són les que han fet que prenguéss la ploma, no per a entaular discussió amb el senyor Sabater, a qui admiro, sense tenir l'honor de conèixer, sinó per a fer algunes observacions a les dites paraules, a fi d'evitar equivocacions lamentables, i estimular a propietaris i masovers a que s'acullin al sistema contractual d'explotacions de masos a mitges, sempre que la finca tingui condicions, puix, realment, aquest contracte està destinat a fer, en els temps actuals, un gran bé a la prosperitat agrícola si l'exemple del senyor Sabaté té molts imitadors.

Diu el senyor Sabaté, en acabar l'article: "Jo comparo aquests pactes a una navalla, que a les mans d'un simi tallaria el coll a qui es deixés afaitar. Aquesta comparança l'he feta perquè del que he vist a casa meva n'han sortit de simis imitadors que han penjat el sarró d'anar a captar a l'esquena d'honrats masovers."

Què vol dir amb això el senyor Sabater?

Que el contracte d'explotació d'un mas a mitges de tot, tal com té el senyor Sabater, és una cosa insòlida, excepcional?

Creure això fóra una equivocació lamentable; i per si algún llegei-

dor, desconixedor de la qüestió ho interpretés en el dit sentit, volem insistir en què precisament, en suggerir-li el seu nou masover, el que entrà al mas l'any 1900, els dits pactes no fou més que acomodar a les condicions de la finca un tracte antiquíssim, elaborat pel nostre sistema contractual i apropiat a les condicions actuals, en què la ramaderia ha adquirit tanta i tanta importància.

Aquell bon mosso de Can Anglada, de Vilert, en proposar al senyor Sabater els nous pactes, que tan bons resultats els ha donat als dos, amo i masover, demostrà ésser (així com el senyor Sabater en adoptar-los) un bell exemplar de la nostra mai prou lloada pagesia, plena de seny, de virtut del treball i d'intelligència innata que, com ens contava el senyor Negre en el seu treball sobre el nou sistema contractual agrari, trobà en les lleis gairebé verges, disposicions reguladores del contracte d'arrendament, i amb la constant repetició de tractes elaborà el nostre saví costum, regulant sàviament el contracte de masoveria, creant i desenrotllant, fins a constituir normes fixes dintre la varietat de cada comarca, un perfecte sistema contractual, que podria reduir-se a lleis concretes si no aconsellés prescindir de la codificació, precisament, la conveniència de què es mantingui el principi de la llibertat contractual tan eficaç per a l'elaboració successiva de noves modalitats.

El que ha passat, al nostre entendre, és que el sistema d'explo-tació a terç, resulta antiquat, contraproduent, avui que la ramaderia té tanta d'importància, al revés del temps passat, que en tenia molt més la producció de cereals, vi, oli, etc.

Aquelles condicions, en el contracte de masoveria a terç en què el masover pagava la contribució i l'amo sols rebia el terç del gra d'aresta i el quart o cinquè dels altres grans, és antieconòmic, perquè contenia la condició de què el masover no podia sembrar lleguminoses, ni destinar a prats més que una part insignificant de les terres del mas, i davant dels avantatges de la producció ramadera que exigeixen, precisament, sembrar menys cereals que abans i destinar la major part de les terres a prats, alfals, farratges etcètera, és el que ha fet caure en desús aquell contracte, essent substituït per arrendament a preu cotat o bé per al contracte a mitges, aquest darrer quan amo i masover han anat d'acord i han comprès que amb el capital de l'amo i el treball i l'honradesa del masover podien portar endavant una bona explotació a la finca.

La conclusió que pot sentar-se és, doncs, que en finques o masies en què pot fer-se explotació de bestiar (el senyor Sabater ens conta que té 12 vaques lleteres que dedica a la cria de vedells) i l'amo vol participar de l'explotació aportant el seu treball i la seva

intelligència, d'acord, és clar, amb el masover, ha d'anar forçosament a l'explotació del mas a mitges, puix ni les condicions del terç ni el preu cotat són aptes per a donar participació a les activitats de l'amo i a la inversió de capitals en l'explotació. Mes no creiem necessari que el masover sia pobre, puix serà millor si pot aportar la part corresponent del capital necessari, ço que li donarà més independència i l'explotació en sortirà beneficiada.

Per això, que no pensin posar els masos a mitges els propietaris que solament visiten les finques un cop a l'any, que no tenen capitals, que no saben res d'agricultura. Aquests amos aniran al fracàs i arruïnaran els masovers. Per aquests, sí que poden ésser aplicables les paraules del senyor Sabater.

També creiem que el tracte a mitges no pot adoptar-se en finques que no tenen casa, puix havent-hi masia, el masover—tractant amb amos dignes—té una munió d'avantatges que traduïts en pessetes representen aquells mil pessetes anuals de més per al masover, de què ens parla el senyor Sabater. Aquests avantatges són: tenir la casa franca, l'hort franc, la collita de patates, llegums, cebes, alls, etc., en abundància, que cap amo considerat fa partir a mitges. Tenir—en moltes explotacions—les gallines, oques, ànecs, conills, etc., a exclusiu benefici del masover.

Sentem aquestes conclusions, i fem aquestes aclaracions a l'article del senyor Sabater. Era a l'any 1907. Acabada la carrera d'advocat, la nostra mare ens encarregà l'administració del patrimoni. Vàrem trobar-nos amb tota mena de tractes. Però, en un mas, havia establert el nostre pare, per allà l'any 1880, pocs anys abans de morir, un tracte de masoveria a mitges, portant a la masia una família pobre però honrada.

El dit mas, l'any 1907, seguia amb el tracte a mitges, i el masover havia liquidat els deutes contrets en establir-se, havia pujat els fills i ja el noi gran tenia el govern de la casa.

Trobàrem que el mas, compost d'unes 50 vessanes de terra de conreu i unes 30 de closes, donava poc rendiment: unes 1,200 pessetes anuals.

Li brindàrem posar el mas a preu cotat. Li demanàrem 2,000 pessetes anual. Contestà que no es veia en cor de poder correspondre. Llavors mantinguérem els tractes antics, però demanàrem més intervenció en l'explotació. Vàrem començar indicant-li la necessitat de sembrar alfals unes 6 vessanes, compràrem màquina de dallar per estalviar jornals—pagant-ne nosaltres la meitat—després compràrem una màquina segadora, també a mitges, i als pocs anys co-

mençarem a canviar les 10 o 12 vaques del país per vaques lleteres.

Durant el passat quinquenni hem obtingut un promedi de benefici líquid anyal de 3,984'65 pessetes que passaria de quatre mil si contabilisèssim certs beneficis com: patates per al consum, llegums i altres. L'explotació encara ha tingut un defecte: la manca de vedelles suïsses—que fou la raça escollida—per a la cria, puix havent començat la cria en plena guerra no hi ha hagut importació de vaques suïsses des de l'any 1918.

La base principal d'explotació de la dita finca són les vaques, criant-se també porcs, encara que no en molta escala. Hem arribat a tenir 14 caps bovins, entre ells toro semental de pura raça, tres caps de cavallí i una dotzena de porcs d'engreix i algun de cria.

Es verament digne de notar-se que hem estat admirats per molts propietaris que ens han demanat còpia dels nostres contractes que han implantat amb èxit.

I cregui el senyor Sabater, que tenim l'orgull d'haver estat imitats per aquests actius propietaris i no ens cansem de preconitzar la bondat del sistema, havent anat el nostre contracte de mà en mà i essent implantat amb èxit per molts propietaris quan ens decidirem a reduir-lo a escrit, previ estudi de la realitat, assessorats per pagesos vells que coneixien els tractes a la perfecció.

Això ens omple de satisfacció i per a contribuir a divulgar la bondat del dit sistema contractual, fill del savi costum nostre, escrivim aquestes ratlles d'observació a l'escrit del senyor Sabater, que voldríem que fos causa de decidir a molts propietaris a fi de què, amb esperit de justícia i desig d'impulsar el progrés agrícola i ramader de la nostra terra, anessin a l'explotació de les seves finques imitant els exemples que la realitat els brinda com a bons, essents-ne la millor confirmació els resultats econòmics esplèndids del senyor Sabater, i els més modestos de les nostres finques.

Així pensem contribuir a la prosperitat agrícola de la nostra terra.

J. ROSICH

Els danys de la secada es poden parcialment evitar fent bones treballades fondes a la tardor per recollir les aigües de pluja i impedir que més tard aquesta humitat acumulada es perdi. Això s'obté amb freqüents treballades superficials. Avui existeixen eines que permeten de fer aquesta operació amb economia i ràpida.

Els arbres de ribera

II

VERN. *Alnus glutinosa*. Arbre molt amant de la proximitat de l'aigua. Vegeta invariablement en llocs humits. Se'l troba, diríem, espontani, el mateix a la Cerdanya que en moltes riberes de la terra baixa. La seva fusta sempre ha estat apreciada. El vern, però no ha merescut mai ésser competidor o substitut d'altres espècies tingudes per millors, en les plantacions regulars, que, ultra, en molts indrets tampoc ho permetria la seva accentuada exigència per la humitat.

Al vern se'l troba correntment abandonat a la seva espontània repoblació. Les plantacions noves poden fer-se de llavor, però ens atenem al dit pel plàtan. Pràcticament s'utilitzen els joves individus provinents de llavor o de rebrots d'arrels i que es trasplanten dels paratges on hi són abundants o excessius. Això és freqüent trobar-ho i aleshores estalvia fer-ne un viver pròpiament dit. Aquests individus es fan sempre arrelats i d'uns tres anys.

La soca recent tallada produeix tanyes segurs i abundants que s'aclareixen a l'estil del plàtan. També en la majoria dels cassos ha d'aplicar-se alguna espurga si es vol de l'arbre una bona conformació.

La pràctica de la poda també ha d'inspirar-se en el sentit de deixar el brancatge acumulat a la part superior, llevant a cada poda les branques inferiors de la regió ramificada. Recordem aquí, i això val per tots els arbres i totes les formes de poda, el dit per al pollancre: go és, que la poda ha d'eliminar progressivament totes les branques que destorbin la formació que es desitja de l'arbre, i ha de deixar-se totes les altres, ja que les branques sostenen els pulmons de l'arbre i la boca que prèn el carbó. Naturalment, tot això ha d'anar harmonitzat amb la freqüència econòmica de les espurgades, perquè els arbres forestals no poden podar-se cada any com seria l'ideal culturalment.

El vern, ultra la fusta, s'estima en determinats llocs per una propietat especial molt adient a la seva preferència per a viure en les proximitats dels corrents d'aigua. Ens referim al grandió desentrotllament en espèssor del seu sistema radicular que li dona un notable poder retentor de la terra que sustenta l'arbre. Això fa que el vern resulti ésser un bon agent de defensa fluvial. El sistema de defenses vives té alguns inconvenients, però els seus avantatges

també són grans en els cassos d'amplituds reduïdes—rius de segona categoria, conques altes—i els resultats del vern en tals casos són excel·lents.

El vern sofreix en alguns paratges i durant els mesos de maig i juny, l'acció destructora d'un flagell, d'una oruguetà negra d'uns quatre mil·límetres (*Orchestes alni*). Es freqüent veure arbres amb la fulla enterament menjada. Sembla que tingui preferència pels individus joves. Segurament no s'ha intentat posar en pràctica un tractament. Tan lluny rau econòmicament i pràcticament d'ésser aplicable. Terapèuticament, però, sí que estaria resolt ja que cau de ple entre insectes rosegadors de la fulla que es combaten amb solucions arsenicals.

Acàcia. Robinia pseudoacacia. Originària d'Amèrica i naturalitzada modernament, pot dir-se, a tot arreu. La fusta és resistent, fibrosa i força dura si es té en compte el seu creixement bastant ràpid. Té alt apreci.

L'acàcia pot plantar-se de llavor, però usualment es fa per rebrots que produeixen les arrels, les quals s'estenen considerablement. El rebrot es comporta aviat com un arbre independent, originant per son compte noves arrels. Un viver d'acàcies ve constituït per una parcel·la poblada de rebrots de tots tamanys. Cada any es treuen els més fets de dos i tres anys i que arrencats i polits com en tots els casos semblants, constitueixen el planter de les noves poblacions definitives.

Arbre de poques exigències, creix molt bé en els bons terrenys riberencs, però accepta terrenys més magres. Per poc que hi trobi bondat emet als pocs anys aquells rebrots que amb el temps substituiran tota altra vegetació.

Aquesta propietat de l'acàcia en molts cassos resulta ésser un inconvenient ja que tendeix a envair els terrenys veïns, sobretot si no hi ha en ells una vegetació arbòria ben dominant, i a més dificulta la substitució de l'espècie acàcia per a una altra.

Però també aquest poder de repoblació unit al teixit d'arrels que la plantació crea resulta en altres cassos de gran utilitat. Diríem que l'acàcia presenta una qualitat auxiliar comparable a aquella assenyalada pel vern. L'acàcia ofereix un gran poder retentor i cohesionant de les terres fluïxes, desmoronades o que progressivament van desmoronant-se en barrancals i talusos.

En obres públiques s'aplica per això a cohesionar terraplens on ja hi pren a voltes un caràcter ornamental. I per la mateixa qualitat en la propietat particular solen destinar-se-li els indrets esmenats, que acostumen a ésser els llocs topogràficament pitjors i més

escabrosos de les finques. En ells l'acàcia hi posa en exercici les seves avantatges. Si són emmalesats domina amb el temps les males vegetacions, les quals queden substituïdes per una població definitiva i útil, i si són descarnats i somoguts els reté. Aquests paratges, sobretot si són frescos, passen aviat a ésser terrenys enriquits i de rendiment, perquè l'acàcia, val la pena de repetir-ho, produeix una fusta molt estimada.

Les cures culturals són poques. En les plantacions recents tal volta precisarà alguna regada als dos primers estius, i més, llevar les branques perjudicials o que tendeixin a bifurcar la tija. I en les noves generacions, quan tallats els arbres els rebrots de les arrels i de les soques van a formar una espessor excessiva, se'ls ha donar dues o tres aclarides successives fins a deixar als quatre o cinc anys els peus més vigorosos, ja degudament repartits, per a formar la nova plantació que en endavant, per si sola, ja privarà que lluin els nous rebrots que vagin sortint.

Alba, carolina. El mateix que les altres espècies del gènere *pòpulus*, tenen les exigències de medi, plantació, etc., semblants a les assenyalades pel pollancre. La *carolina* fins s'ha associat amb el pollancre en algunes plantacions, perquè fa el creixement amb igual rapidesa. L'*alba* no; necessita alguns anys més per formar-se, però la duresa i qualitats de la fusta són superiors que en el pollancre.

El pollancre gabaix és més rústic que el comú i se'l veu usat en ornamentació de camins i parcs. Diguem que la seva figura ho mereix.

Olm. *Ulmus campestris.* De fusta aplicada a peces de resistència de carreteria i màquines, el mateix que la freixa i l'acàcia. Però per ésser la fusta d'olm perjudicada de contreure "vicis" no arriba a assolir les cotitzacions d'aquelles altres fustes, sobretot de la de freixa que és la que sol tenir el preu més alt.

Vol terrenys que siguin profunds i millor substanciosos i humits. En aquests hi creix ràpidament. Pot repoblar-se per llavor i pels rebrots que treuen les poblacions ja velles. Tallades aquestes s'aplica un treball d'aclarida i formació dels joves arbres.

Freixa. Hi ha quatre espècies compreses en aquest nom i totes del gènere *fraxinus*, amb algunes diferències en el desenrotllament, exigències del clima i qualitats. El freixa comú, *fr. excelsior* és el de major desenrotllament. El trobem espontani i cultivat. En les comarques fredes deixa d'ésser en rigor arbre de ribera, en les més tèbies exigeix prats i indrets frescals i en els climes càlids no hi prova. Terrenys lleugers i un xic grassos.

Les plantacions noves s'obtenent amb individus arrelats proce-

dents de viver. Aquest es forma de llavor que es recull, estratifica i es planta, obtenint al primer any unes petites tiges de 20 centímetres escassos. Al segon any les més altes tenen un metre i es planten en lloc definitiu. Les més petites és preferible deixar-les en el viver un any més.

Cures culturals, els comuns a tots els arbres, una o dues regades si convé als primers estius i eliminar les bifurcacions de la tija. Pel demés, és arbre que gairebé no precisa espurgar-se perquè produeix brancom moderat particularment en els llocs ombrívols on hi creix ràpidament en longitud.

Les altres espècies que podrien incloure's aquí són menys importants.

Hem omès algunes referències sobre les llavors dels arbres estudiats perquè és un tema específicament tractat ja per la revista *Vegi's AGRICULTURA*, any VII, número 16.

Recordem com a cura comuna a tots els dits arbres que és millor cultivar la terra durant els primers anys de les plantacions recents o renovades, però tenint en compte que el tal cultiu, ultra el profit que ha de buscar-se directament en ell, ha d'ésser, a més, un profit per l'arbre. O sigui, el cultiu no ha de caminar a l'exhauriment de la terra, ans bé, ha de millorar-la, no sols amb la meteorització i netedat que ja de sí reporten les labors, sinó que, a més, cal pensar en un escreix d'elements fertilitzants destinats a l'arbre.

En moltíssims indrets on s'escau i és útil plantar-hi arbres dels esmentats, és impossible, no ja sols econòmicament, sinó físicament i tot, pensar en conreus intermitjos. Aleshores a la plantació ha de precedir almenys una neteja de tota vegetació per judicial i repetir l'operació si convé, durant els primers anys de la plantació per assegurar-li el domini.

J. M. RIU

Els corcs del blat

Un lector ens escriu demanant-nos, entre altres coses, la manera de combatre el corc del blat. Com que l'argument s'ho val, en lloc de contestar-li en una nota breu al *Consultori*, li contestem extensament amb un articlet perquè tots els lectors puguin conèixer el mal i la manera de combatre'l.

De corcs del blat n'hi han cinc o sis; de verament importants i

extesos a la nostra terra n'hi han solament tres: *Sitotroga cerealella* dita vulgarment *palometa* i segons creiem també *buliana*; *Tineo granella*, dita *arna*, i *Calandra granaria*, dita *corc*.

Diguem breument com viuen aquests tres insectes abans de passar a parlar de la manera de combatre'ls.

La palometa és una petita papallona de color gris argentat. Ataca tots els cereals: blat, ordi, civada, etc. Té dues generacions a l'any.

L'insecte perfecte, això és, la papallona, apareix poc abans de la sega, quan el blat és quasi completament madur. Un cop fecundada la femella pon de seixanta a cent ous, per gra de blat i a la superfície d'aquest. La posta pot tenir lloc tant al camp, al blat no segat encara, com al graner, al blat conservat. Al cap de pocs dies de la posta apareix la larveta que penetra dins del gra, devorant-ne tot l'interior. Mentrestant es fa la sega i es bat. L'evolució de l'insecte va continuant, i un cop ha rosegat tot el gra, es converteix en crisàlida i després en papallona, que surt del gra i recomença al cap de pocs dies la posta en el blat conservat, és a dir, comença la segona generació.

L'hivern que sobrevé l'atrapa en estat de crisàlida, en el qual passa el període dels freds, per transformar-se en papallona en la primavera, com ja hem dit.

Els munts de blat atacats s'escalfen molt; poden augmentar vuit o deu graus de temperatura. Exteriorment el gra envaït apareix normal, però és tou i esclafat deixa anar un suc fosc procedent de l'insecte.

Abans de les màquines de batre la palometa, feia molt de mal; en l'actualitat el dany ha disminuït força per tal com els cops que reben els grans en ésser batuts a màquina maten un gran nombre d'insectes.

L'arna és un altra papalloneta de color també gris, però més petita que l'anterior. Té una sola generació. L'insecte perfecte apareix a últims de primavera i ataca només el blat al graner. Al camp, quan apareix la papallona, ja no hi ha blat.

Cada larva rosega diversos grans de blat pròxims. Comença per un i quan el té mig menjat l'abandona per passar a un altre. Mentrestant va unint-los amb fils de seda.

Quan s'ha nodrit prou, abandona els munts de blat i marxa a les esquerdes del paviment o de les parets per convertir-se en crisàlida. En aquest estat passa l'hivern.

El corc és un coleòpter negrós; el seu cap es prolonga amb el rostre, o sia una mena de bec, llarg.

Té unes cinc generacions l'any; hom ha calculat que d'una femella apareguda al començament de la primavera, poden néixer en les successives generacions fins a seixanta mil insectes. Aquest càlcul demostra els danys incalculables que el corc del blat és capaç de fer.

L'insecte perfecte apareix als graners—com acabem de dir—a principis de la primavera. La femella, després de fecundada, comença la posta dels ous. Per això amb el bec forada el gra de blat i després posa un ou al forat. De l'ou, al cap de set o vuit dies, neix la larva, que és blanca i amb el cap fosc i que menja tot l'interior. Després es transforma en crisàlida i en papallona. Per passar d'ou a papallona, és dir, per fer tota la seva evolució, necessita de 35 a 45 dies. El nou insecte que apareix recomença la posta de la manera que hem dit.

Per lluitar contra aquests insectes hi han varis procediments. El primer és preventiu i consisteix a tenir ben nets els graners per impedir el crisalidament i per matar les crisàlides existents.

S'ha vist també que entrant al graner el gra ben sec, els danys dels insectes són molt menors; aquesta observació indica un senzill procediment complementari de lluita que tothom pot emprar sense dificultat. Hom ha recomanat també d'escalfar el blat a 50 graus per un parell de minuts, car aquesta temperatura mata les larves i no destrueix, en canvi, el poder germinatiu del blat. Hem recordat aquest procediment només per la història, perquè tothom veu la impossibilitat pràctica de la seva aplicació.

Més pràctic és el remenament freqüent del blat, que impideix el crisalidament de l'insecte. Millor encara que el senzill remenament és el tirar el blat a paletades contra una paret. El cop mata moltes larves. A l'objecte d'acabar de lliberar el gra de l'insecte es fa, a un recó del graner, un munt de blat que no es toca; allí van a recollir-se les larves en cerca de tranquil·litat, abandonant els altres munts sovint remoguts. Igual efecte destructiu pot assolir-se amb tarases de gran velocitat. De totes maneres, el procediment del remenament s'ha demostrat insuficient per tal com el número de larves que es destrueixen és petit si hom no el repeteix amb freqüència. I el fet de repetir-lo sovint resulta pesat.

Per aquesta raó actualment hom recorre al tetraclorur de carbó i principalment al sulfur de carbó. L'aplicació d'aquestes substàncies és fàcil.

Al cim del munt de blat es posa un petit recipient—enclotant-lo en els grans—contenint sulfur de carbó. Es posen uns 40 centímetres cúbics o poc menys per cada 100 quilos de blat. Després es cobreix el

munt amb sacs, teles, borasses, etc., de manera que els vapors de sulfur no es perdin sinó que hagin d'escampar-se per tot el munt. El local on es fa el tractament es tanca per la mateixa raó, de la manera més completa.

Al cap de 48 hores es pot torna a obrir. Durant aquest temps els vapors de sulfur de carbó hauran mort per sufocació i enverinament tots els insectes.

Cal emprar amb cura el sulfur de carbó. Com que és inflamable és necessari evitar d'acostar-s'hi fumant per evitar explosions.

AGRÍCOLA

COMENTARIS

Mesures per a evitar la crisi vinícola

El fenomen de les crisis vinícoles no és característic de Catalunya. El tenen tots els països vinyaters, entre ells França, malgrat la legislació protectora que els nostres viticultors admiren i envegen.

L'any passat fou nomenada a França una comissió per a l'estudi dels mitjans per a evitar la crisi o per a fer-la menys greu.

Les conclusions a les quals ha arribat aquesta comissió, són, segons la *Vie agricole et rurale*, les següents:

Primera. Augmentar la producció de raïm de taula en substitució del raïm de vi.

Segona. Produir panses per al consum directe i per a pastisseria.

Tercera. Fabricar alcohols.

Quarta. Cesar de considerar la fabricació dels vins dits sense alcohol com una excepció.

Com es pot veure, són, si fa o no fa, els mateixos remeis que hom recomana a Catalunya.

Els Estats Units produeixen massa

Es a París el senyor Artur Capper, fins fa poc governador de l'Estat de Kansas, una de les persones de major prestigi en el món agrícola de la seva regió i propietari d'uns deu o dotze diaris.

A un periodista del *Matin* ha fet una exposició de la situació dels agricultors americans.

Tenim, ha dit, 35 milions d'agricultors, dels quals 6 milions i mig solament són propietaris de les terres que cultiven. Aquests trenta cinc milions de pagesos, pel que veig, es troben més mala-

ment que els pagesos francesos, per tal com han de lluitar amb el mal de la superproducció. Abans de la guerra el nostre agricultor estava segur de vendre llur producció, però ara, l'augment d'aquesta i el problema dels canvis ha romput el vell equilibri entre la producció i la venda.

El senyor Capper es preocupa per això de les exportacions i per a millorar la situació europea—car Europa podria absorbir l'excés de producció americana—es declara partidari de resoldre favorablement la qüestió dels deutes interaliats.

El que vol dir que els agricultors americans comencen a pensar d'exportar a Europa llur excés de producció.

Les divulgacions agràries.—Avancem, no hi ha pas dubte, i sinó, la prova.

Assistim a una conferència dominical de radiotelefonía en la qual escateix un especialista un tema d'aviticultura. Un altre dia, un altre conferenciant glossa els conceptes higiènics i assenyaladament bromatològics. Uns oients beuen cervesa fent escarafalls del vi que, ja se sap, té l'enemiga—moda dels metges.

Ara, en una caserna, la de Maria Cristina, de Santander, s'han donat als soldats i oficialitat uns cursets encomanats a un senyor Doaso. Ha dit coses interessants als qui, generalment ja conreen la terra. La Federació Muntanyesa fa bona tasca, però jo sempre he cregut que convenia interessar la gent ciutadana, artesana i mercantil.

L'estiueig seria un bon mitjà d'ofegar prejudicis, però el senyor de torreta en muntanya o platja, va més a platxeris que als entusiasmes per la *fe agrària*.

Per a evitar el fur de la mel.—Ja se sap que, a voltes, per manca dels elements nutritius, algunes abelles roben la mel en estiva, i qualques vegades per gormanderia. Si aquest cas arriba, pot corregir-se de la següent manera. segura al dir de l'“American Bee Journal”.

Proveïu-vos d'una caixeta que semblés les nostres arneres, mes amb una portella caça abelles de les que s'obren del defora a dins. Colloqueu la caixeta en el lloc on teníeu l'arnera saquejada i aquesta un xic enrrera. Les abelles lladregones que entraran a la caixa, ja no podran sortir-ne i, presoneres, les baixareu a un soterrani on quedin tres o quatre dies al cap dels quals els donareu melassa o xarop de sucre, i, en arribant la nit, les posareu davant de l'arnera, de la qual, des de llavors, en seran les millors obreres.

Heu's aquí una forma immoral conetosa del furt.

Les proposicions protectores dels viticultors francesos

Comentant i ampliant una notícia inserida en el número passat, ens cal dir que el projecte presentat pels diputats vigneron francesos, fou deixat pel Govern fora de discussió, per raons diplomàtiques fàcilment albiradores en l'hora present, però llevat d'aquelles qüestions que els poguessin dur complicacions aranzelàries

o internacionals, veiem com han atès sense discutir-les les propocions presentades.

El ministre de Finances ha signat ja l'ordre disposant que l'hectolitre d'alcohol valgui 700 francs quan vagi als ferrocarrils, que estan amenaçats de dèficit.

Una de les qüestions que més interessin als viticultors és la dels vins anormals. La missió interministerial l'ha examinada, decidint que siguin considerats com a vins impropis per al consum:

a) Els vins que no posseeixin una riquesa alcohòlica adquirida o en potència de 6'5 graus.

b) Els vins que, tot i posseir aquesta riquesa alcohòlica, no siguin de composició normal.

Es posarà a l'aprovació de la Cambra i el Senat un projecte eximint de l'impost del sucre als aperitius fets amb vins o alcohols de vi i carregant l'impost als que són fabricats sols a base de sucre i productes químics.

Respecte a les rebaixes en els transports, el Consell Superior dels Ferrocarrils ha rebutjat la tarifa especial durant quatre mesos, però en canvi ha rebaixat del 10 per 100 la tarifa d'exploació. El Consell s'ha de tornar a reunir per segona vegada; si vota novament en contra, aleshores el ministre pot autoritzar la tarifa que demanen els viticultors. Les companyies ferroviàries s'hi oposen per creure que la rebaixa no beneficiarà al públic i causarà una pèrdua de dos a tres milions de francs.

Són considerats vins anormals els que a l'anàlisi presentin més o menys caràcters dels vins considerats mullats per aplicació de les regles fixades per la comissió tècnica permanent.

Com es veu, el Govern francès es mostra favorable a atendre les demandes dels viticultors, llevat de la que fa referència al dret aranzelari que provocaria segurament la denúncia dels tractats amb Espanya, Itàlia, Grècia i Portugal.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Tant tenim com teníem. Bon temps en cels i terra perquè l'avenç dels vinyats sigui, més que normal, excellent. Natura ens tracta bé, tant com ens maltracta la passivitat que en cercar remei mostren els homes.

Ja tenim damunt la maduració dels raïms abundosos, prometedors de bona collita, però ja tenim així mateix la preocupació de com ho farem per a encabir-la, i, un cop entrada, què podrem esperar-ne de l'esdevenidor del vi i dels mercats que se'ns presentin..., si se'ns presenten, cosa per ara tant aleatòria i problemàtica com cap altre n'hi hagi. Entrarem molt de vi, bon vi, excellent vi, però no és això cap garantia de destinació, perquè sense mercats que importin la nostra producció, planaran les mateixes causes que han contribuït a envilir els vins que collirem els anys 23 i 24, deixats de demanda tant com sobrats d'oferta.

Ja els vinyaters sabem, per trista experiència, que, nominativament, els preus de les fulles mercantils de cotitzacions són uns, i bé que fluixos, no del tot desastrosos. Però prengueu-vos el pelegrinatge als magatzems i acudiu als negociants, i malgrat tot pessimisme preventiu, la realitat us deixa enrera tota la malestrugança que poguessiu sentir. No val color, ni grau, ni característiques, car pel sol fet de presentar mostres, ja haveu caigut als llims de la vostra innocent credulitat i a l'infern de la concurrència i del desmenjament. A deixar-hi pèl o borra, si no és tot el teixit. Dels sis i mig, set i vuit rals grau carga, davallareu a l'avalot d'escandellar 13 o 14 graus de bons vins, frescos, al camp qui pugui entre les 13 a 18 pessetes i pren-les o deixa-ho córrer; i fés lloc que altres tenen pressa, necessitat i desesperació per a vendre. Tot són escarafalls, i tares, i sospites, i ets i uts. Clar o negre, o barrejat, en surt el gris més incolor.

I com que l'anyada estalona, la córrua de gent fent espera, de més en més engrosseix perquè sigui una processó feta de vinyaters empobrits, aruïnats, que ja sols pensen en com esmerçaran llurs energies en abandonar les terres que produeixen una cosa tan menyspreada i tan entristidora.

I la greu crisi arribarà ja a les portes de l'erari per a regatejar-li ingressos per tributació, car es trasbalsarà l'amillament per a convertir en erms els que foren jardins regats amb or, sang i suors; aixecats amb paciència i constància dignes de premi. Premi? Ací el tenim, vinyaters: ruïna, fam i la més incomprendible indiferència.

I potser sí que donin qualche intensitat al consum consignant a l'exèrcit un volum de vi en l'administració d'intendència; potser decretin un dret eventual de destil·lació privada per a defensar-se de la congestió propera; potser sí que arribem a compondre unes bases amb un nou tractat comercial amb Alemanya; potser sí que les paraules faran que els malalts mengin, i les coses s'arrangin amb solucions purament casuals, però el cert és que mai com enguany podrem dir amb veus rancunioses que "a pagès endarrerit cap anyada li va bona".

I la qüestió social agrària, en llur aspecte econòmic, no sols no arribarà a termes de bon acord, sinó més bé a la de complicació atterradora. Si el jornal mínim no resurt, ni la renda modesta dels capitals en joc troba una minsa recompensa, em diríeu, qui serà el valent i abnegat que vulgui arriscar-se a unes paciències, esperes i provatures?

I així estem, que és pèssima postura. I on anem, faríeu la mercè de dir-me?

De moment, al botavant. Després?... Després ja ho sentiran a dir els qui estiguin en condicions d'escoltar-ho. Amb temps—massa temps!—em dit ço que calia i en tots els tons possibles. Debades! Res a fer-hi! Això està llest!

PERE J. LLORT

Olis

A l'estranger, la collita no sembla pas que vagi molt bé; a França, diuen que no en tenen gaire, i a les seves colònies, on hi tenen el fort de la producció, es tem de perdre-la, a causa dels vents calents, que aquest any s'han presentat amb força intensitat. A Itàlia, per la part del nord, no hi ha res; al centre serà més abundant, mes no passarà d'un cinquanta per

cent; al sud, només hi ha un quaranta per cent. A Turquia i a Grècia, si els vents calents no els perjudiquen, tindran una collita mitjana.

L'exportació sembla que es comença a bellugar; aquesta quinzena, a Andalusia s'ha tret molt oli, però tot de classe dolenta o bé refinat, sense que tan allí com a Castella, a Aragó, a casa nostra, s'hagi tret una gota d'oli fi.

En aquests darrers dies s'han fet algunes compres a Urgell, que podia molt bé ésser que es destinessin a l'exportació.

Els embarcaments cap al Nord d'Europa, sembla que vagin augmentant, mes això no fa preveure que els olis millorin de preu, sinó que solament s'aniran sostenint, puix si pugessin de preu tornaria a paraitzar-se l'exportació, perquè no podríem competir amb els olis estrangers que avui es troben en igualtat de preu dels nostres.

A la plaça continua la calma i no hi ha els sotrats de la quinzena passada, ja que la mescla dels olis de cacauet continua tolerant-se i podent-se vendre els mesclats. Es veuen molt pocs "lletreros" que diguin "Pur d'oliva"; s'han buscat altres denominacions, com la d'"Aceite comestible", "Aceite de procedencia" (sense dir d'on ni de què) i altres moltes.

Mantes vegades des de la informació, he defensat els olis de llavors com a regularitzadors de preu i per a rebaixar els olis barats, mes no per això ens fem partidaris de la mescla amb els olis fins; és per això que les entitats oleïcoles i tots els olivicultors de la nostra terra haurien de fer campanya perquè el més aviat possible es regularitzés la mescla, de manera que fes lo menys mal possible als olis de nostra terra.

El mercat ha pres novament la calma característica de l'istiu, fent-se molt poques operacions en totes les classes d'oli; en fin, es pot dir que no s'ha fet res; en refinats d'oliva s'ha treballat una mica, en corrents andalusos molta calma i en olis de llavor s'ha anat fent algun ajust, però sempre mirant a la baixa.

A Andalusia, com ja diem més avall, s'ha treballat bastant per a Itàlia en olis corrents i refinats, mes això no ha fet que es modifiquessin els preus, sinó que han continuat les cotitzacions últimament anotades, a 52 duros els fins i a 49 els corrents de tres graus. En aquest mercat es nota abastament l'oferta d'olis d'alta acidesa, sense fer-se gaires operacions, ja que tenen pretensions força elevades.

A Castella, més ben dit a la província de Toledo, que és allà on es fa més oli d'aquella regió, han afuixat en llurs pretensions, ço que ha fet que poguessin treure alguna partida d'oli fi, que ha anat per a proveir el consum de la capital d'Espanya. Els preus practicats han estat de 24 a 25 pessetes l'arrova d'onze quilos i mig, o bé un preu de 52 a 54 duros la carga posat a Barcelona.

A Aragó, poc s'ha fet; els olis els costen bastant cars i és per això que es resisteixen a vendre; tenen pretensions de què els paguin 61 i 62 duros i els compradors no hi volen arribar; en classes selectes s'ha vist aquests dies arribar al preu de 61 duros posat a Barcelona, mes això no és pas preu, ja que es tracta d'una operació feta entre comerciants, en la qual el comprador tenia verdadera necessitat d'aquest oli; per a classes de qualitat fina encara que la seva acidesa arribi a un grau i mig, no es volen pagar més de 57 duros.

Amb els olis corrents de Tortosa, es fan molt poques operacions perquè

els seus tenedors pretenen preus molt cars, que els compradors no volen acceptar i substitueixen les necessitats d'aquests olis amb corrents andalusos d'alta acidesa. Les operacions fetes en aquesta classe d'olis han estat a 45 duros els de 14 graus, i a 56 els de 8 a 10. En classe fina d'aquesta procedència no es fa gran cosa.

A Urgell, des de la informació passada, ha quedat una mica més ferm i s'han paralytitzat les operacions perquè els tenedors d'oli han augmentat llurs pretensions.

En olis de llavor es veu moltes ganes de vendre, havent-se fet les últimes operacions a raó de 198 pessetes els 100 quilos, sobre moll de Barcelona.

Els refinats d'oliva es continuen cotitzant entre 54 i 55 i mig duros la carga.

Els olis al sulfur, continuen en el seu atur sense que el preu variï gaire.

LISINI ANDREU

Cereals

El mercat de cereals, en conjunt, es troba un xic més animat que al temps d'escriure la crònica anterior, sense que la cosa tingui ni de molt cap caràcter d'extraordinària.

Els preus del blat, príncep consagrat entre tots els cereals, han continuat fluixejant, tant, que estem veient un bell estol de metges més o menys interessats que demanen a crits que li siguin administrats enèrgics reconstituents. Amb tot, la venda va que Déu n'hi doret pels blats de la nostra terra, amb els quals hom fa operacions als voltants de 50 i 50'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó estació de Barcelona, segons les classes, amb blats de Cervera, Tàrrega, Bellpuig, Mollerussa, Granollers, Vilafranca i Igualada.

Els blats extremenys i castellans, no donen gaire joc per operar-se amb ells a preus més elevats que els esmentats anteriorment, i per ésser difícil que la baixa necessària es produeixi, per tal com sembla que els governadors cívico-militars de les províncies de referència, intenten penyorar als que no compleixin les disposicions sobre el preu mínim del blat. Corren veus, però, que el reial decret origen d'aquestes disposicions serà modificat, però amb tot, encara n'hi ha per alguns dies de vigència per molt que vulguin córrer.

Amb aquest i amb tots els assumptes que de comerç tractin, és desfogar la qüestió, el perdre de vista les exigències de l'oferta i de la demanda.

Mentre el mercat barceloní estava amb les existències bo i exhaurides, no va passar res, per tal com ço que volien els fabricants de farines era blat, fos d'allí on fos i al preu que fos, i, per tant, adquirien els blats extremenys i castellans i haurien adquirit els xinesos si haguessin estat al seu abast. Però ha arribat que les seves necessitats han estat satisfetes, i heu's aquí que els bons fabricants comencen a fer-se pregar i acaben negant-se bo i rodonament a passar pels preus alts que pagaven al temps de les vaques magres.

I ja és veritat que està dictada una llei fixant a 47 pessetes els 100 quilos el preu mínim dels blats, però visquem i vegem, que com que la necessitat no té llei, encara veurem els preus dels blats per dessota d'aquesta xifra.

I prou per avui.

Lluís MARSAL

CASA METZGER, S. A.

Casa central: **BARCELONA** Telèfon núm. 1076 G
Passeig de Gràcia, 76 Apartat 225

SUCURSALS:

MADRID - SEVILLA - VALÈNCIA

Polvoritzador *“IDEAL”*

El més econòmic i pràctic
per a *Arbres, Hortes i Jar-*
dins, com també per desin-
fectar *Galliners, Conille-*
res, Quadres, i tota mena
d'habitacions

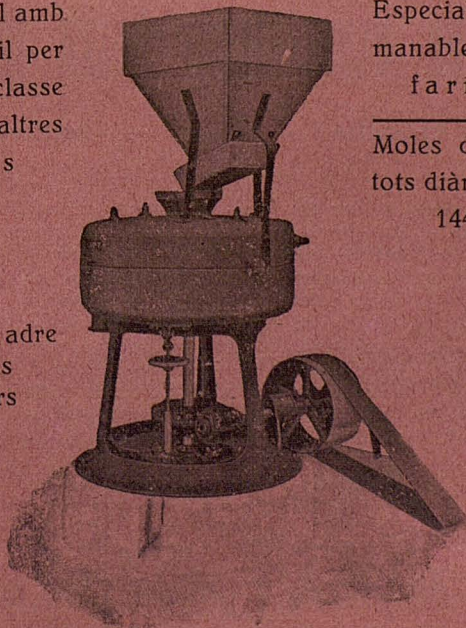
**Demani prospecte explicatiu
i preus - Grans existències**

Molí horitzontal amb
moles d'Esmeril per
a triturar tota classe
de grans i altres
matèries

Per a informes, adre-
çar-se als
constructors

**Manuel
Blasi, S. A.**

Especialment reco-
manable per a fer
farinades

Moles d'Esmeril de
tots diàmetres fins a
1440 m/m

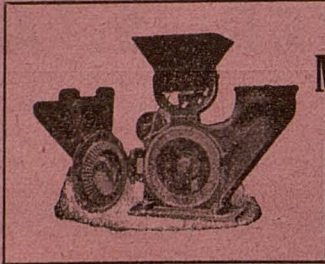

Passeig de
Sant Joan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de
Correus 679

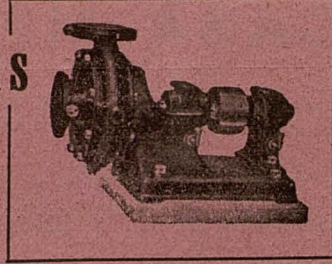
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

GERR.
KÖRTING

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existen-
cies!**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
VILADOMAT, 158 I 160

MADRID:
NÚÑEZ DE BALBOA, 6

Soldadures especials a baixa temperatura

Marques: "Lafütte" - "Roig" - "Delmas" - "Ligot"

Plaques i pols per a soldar els ferro i els cers — Plaques per a soldar les serres de cinta — Pols per a soldar substituint el bòrax — Barreta per a soldar, més fusible que el llautó — «Unifonte», pasta per a soldar el ferro colat — Pols per a trempar a foc lliure — Soldadura completa, s'usa sense bòrax — «Ancora», metalls antifricció — «Fontogene», barreta de suplement per al ferro colat — Ferro de soldar, per gas — «Superflux», desoxidant per a tots els metalls — «Zeca», soldadura per a l'alumini — «Electra», pasta a l'estany, per a metalls

FÀBRICA A TARRAGONA

Sociedad de placas y polvos para soldar, S. A.

Domicili social: Pere IV, 77 - BARCELONA - Tel. 636 S. M.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Fruits secs

Els preus de les ametlles catalanes ens fan un xic de mala espina, per tal com segons diu la vella dita: "Quan vegis les barbes del teu veí cremar...", i en aquest cas el veí és l'ametlla mallorquina que aquests darrers dies ha baixat abastament. La maia espina que diem no pot ésser molt grossa, però, que les existències que resten d'aquest gènere no són pas massa abundoses per permetre-ho.

Les avellanes continuen sostingudes, i com que els compradors estrangers accepten preus elevats, de moment n'hi ha per creure en la seva fermesa, havent-hi altrament les existències migrades per no desdir de les de les ametlles.

Els pinyons continuen sostinguts, però per ara les operacions que es fan no hi ha perill que enriqueixin exageradament a ningú perquè sols es fan les més indispensables.

Actualment es cotitzen els següents preus sobre vagó, estació de Barcelona:

Ametlla en gra llargueta propietari, a 625; Esperança primera, a 660; Mallorca escollida, a 590; ídem propietari, a 570. Totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra primera, a 488; ídem segona, a 425 pessetes els 100 quilos.

Avellana en closca negra extra, a 128 els 58 quilos; garbellada, 112; propietari, a 115.

Pinyons pelats castellans, a 490 els 100 quilos.

Garrofes: Italiana, a 47; negra Vinaroç, a 47; negra Castelló, a 47; ídem Matalafera, a 46; negra roja, a 46; Eiviça, a 40; Mallorca, a 39; ídem (Sòller), a 41. Tota en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Un mitger per una finca prop de Tarragona, es necessita. Ha d'entendre en el conreu de la vinya, garrofers, ametllers i oliveres. Hi ha treball per a dos o tres homes.

Un arrendatari es necessita per a una horta situada a 30 quilòmetres de Barcelona i a deu minuts de l'estació del tren. Mesura 50 mil metres quadrats (5 hectàrees). L'aigua es recull en un dipòsit de 240 mil litres de cabuda i procedeix d'una mina, que en proporciona uns 80 mil diaris, i d'un caudal, del qual s'eleva amb bomba, que dona uns 40 mil litres per hora.

Hi ha una casa de planta baixa i pis, amb deu habitacions espaïoses.

La Confederació de Viticultors Espanyols ha nomenat vocal propietari del Consell de l'Economia Nacional, en representació dels viticultors, al senyor J. Tarin Sabater, president de la Confederació. Com a suplent ha estat designat En Joan Miquel de Barcelona.

La collita del vi a Itàlia.—El diari *l'Itàlia Vinícola* de Casale Monferrato, després d'una enquesta arriba a la conclusió que la producció vinícola

italiana serà aquest any inferior a la de l'any passat. Calcula un total de 42.700,000 hectolitres, contra 44.714,000 produïts en 1924.

Els viticultors de Alcàzar de San Juan han dirigit una exposició al Directori, que diu així:

Senyor: Acudeixen davant de V. E., en vista de la crisi de la viticultura, reunits els viticultors, fabricants d'alcohols, exportadors de vins, i obrers, per a fer-li saber que els preus de venda dels alcohols, tenen una baixa escandalosa i no es ven res.

Hi ha grans existències d'ambdós articles i s'ofereixen ja pels viticultors en propietat a dotze pessetes l'hectolitre els vins i ningú compra, i els alcohols fins a 170 pessetes amb impostos pagats i succeeix igual, i la conseqüència és la baixa.

Hi ha pànic horrible en tota la Manxa; fa vera llàstima veure d'aprop el què passa amb l'agreuement que dintre seixanta o seixanta cinc dies haurem de recollir una altra collita gran de vins.

Es comenta que els olis i cereals han duplicat gairebé llurs preus, quan els vins estan més barats que abans de la guerra europea i en viuen més d'una tercera parte de la nació.

La solució seria treure els consums, embaratir els transports per als vins, augmentar les exportacions i principalment baixar els impostos dels alcohols vinícoles, deixant-los a 20 pessetes l'hectolitre, puix que en casos greus com el present, la vigent llei d'alcohols així ho prevé en el seu article 22, i ha estat en vigor en ocasions com la present i ha contingut quelcom aquesta mesura, puix és equivalent a prohibir els alcohols industrials en usos de boca.

Mentre es fa una llei com es té ja demanat que afavoreixi aquesta riquesa al límit solament de poder treure el treball que s'empra, que no és molt demanar, puix, actualment es perd la meitat de tot ço que es gasta en l'esmentada producció.

A judici nostre s'imposa pendre aquesta mesura o altra equivalent, però, en breu temps, puix, en cas contrari, podria això portar conseqüències, ja que cada dia s'apropa més el no poder donar pa als fills, els que de la vinya vivim.

Honorant a Josep Rendé i Ventosa.—A la memòria d'aquest il·lustre organitzador i apòstol de la pagesia catalana, que acabem de perdre, "El Francolí", periòdic d'Espluga de Francolí, ha publicat un número extraordinari de 24 pàgines, d'immillorable presentació tipogràfica, notable per tots conceptes.

Ultra les il·lustracions, entre les quals figura un dibuix al carbó d'En Joan Llimona orlant una poesia del dramaturg Ignasi Iglesias, hi ha escrits de Cambó, Puig i Cadafalch, Vallés i Pujals, Ventosa i Calvell, Carles Pi Sunyer, Melcior Font, Bertran i Pijoan, Jaume Raventós, Jansana, Elies de Molins, Tomàs Garcés i moltes altres firmes d'homes de la Conca de Barberà.

Inundació a Romania. — Segons telegrafia de Bucarest al "Times", han ocorregut pluges torrencials, seguides d'inundacions, a la Besaràbia i a la Transilvània, ocasionant grans perjudicis a les collites.

Aquestes comarques, sobretot la Besaràbia, continuació del famós "tchernoziom" (terra negra) rus són grans productors de cereales.

Els taronjaires de València.—Els colliters de taronja de la Ribera es moben preocupadíssims per la importància que enguany ha assolit l'“escombrada” o caiguda del fruit quan comença el seu creixement.

Si aquest desprendiment no es conté, les pèrdues que aquest any tindran els tarongers esdevindran enormes.

A Polinyà, prop d'Alzira, es conta el cas d'un hort que suara es calculà suposaria deu mil roves del fruit i que, darrerament, en ésser examinat de nou pels tècnics, opinaren que a penes li restava una tercera part, o sia unes tres mil roves de taronja.

La collita de patates al Pla del Vallès ha estat bona; de totes maneres els pagesos les apilen al camp per no vendre-les més barates del que han acordat els pagesos de la Unió de Rabassaires. El preu que ells han tassat és el de 20 pessetes els 100 quilos.

El cens de la Ramaderia.—S'ha fet públic el cens oficial del bestiar de Espanya.

La impressió és molt desfavorable, puix acusa disminució important en els sectors de riquesa pequària que més de prop topen amb el proveïment de carns del nostre país.

Les variacions registrades en 1924 amb relació a 1921 són: bestiar asinal, 100.183 caps menys; cavallar, 87.733; mular, 185.308; boví, 282.060; de llana, 2.000.620; cabriu, 494.293, i porquí, 922.994.

Malgrat l'oficialitat, o potser per això mateix, ens causen una certa repugnància aquestes xifres. Sobretot en bestiar asinal i llanar creiem que han augmentat els animals d'Espanya.

Política agrària.—El senyor Mussolini en rebre el Directori tècnic agrícola, ha manifestat que està decidit a dedicar-se d'una manera especial a l'estudi d'alguns problemes agrícoles, tant per raons d'índole econòmica com per motius de caràcter nacional.

El “duce” sembla que pren model d'Espanya.

Els olivicultors de Llevant.—A València, a la Cambra Oficial Agrícola, es reuniren alguns olivicultors, amb l'objecte de tractar de la conveniència de fundar l'Associació d'Olivicultors de Llevant.

Es donà compte del pla proposat i de l'esquema del reglament pel qual s'ha de regir la nova entitat, i es nomenà una comissió de propaganda dels seus fins, ensems que del susdit reglament esbossat.

A la tardor propera es reuniran altra vegada els olivicultors per a procedir a la constitució definitiva de la seva societat.

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegurareu la vida de la Revista, fermetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'aprendre coses útils i necessàries.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

J. V. Tarragona.—En aquest número va la nota tal com desitja.

J. M. V. C. Tarragona.—Queda complagut. Es un servei que fem amb gust sense considerar-lo com anunci.

A. C. D. Molins de Rei.—La causa de la grogor dels presseguers no és prou ben coneguda encara. Com diu vostè molt bé no sempre és deguda a l'excés d'aigua ni a la manca d'adobs. Tampoc pot imputar-se segurament al terreny, car com ha observat en una plantada en terra ben homogènia, es poden veure alguns arbres grocs escampats irregularment.

Es molt possible que la causa principal sigui el repetir el conreu del presseguer al mateix lloc. Això fa que l'arbre es debiliti i contregui més fàcilment malures i sigui més propens a degeneracions. També pot ésser degut a l'empelt.

Contra la clorosi constitucional, és a dir, no deguda a l'excés d'humitat, va bé el sulfat de ferro que es pot donar de diverses maneres:

1) Faci al tronc dos forats oposats d'un centímetre de diàmetre cada un i que arribin fins al centre i omplir-los de sulfat de ferro en pols. Tapi amb màstic.

2) Regui els arbres malalts amb uns 10-15 litres d'aigua que continguin mig quilo de sulfat de ferro.

3) A la tardor o a la primavera doni uns 500 grams de sulfat de ferro per arbre.

Al número 7 d'aquest any trobarà un article tractant de la clorosi dels ceps. Els remeis allí recomanats són els que pot aplicar.

J. P. Pont d'Armentera.—Per les moreres dirigeixi's al "Fomento de la Sericultura Española", carrer Alt de Sant Pere, 1, Barcelona. Allí li proporcionaran a preu reduït el nombre de moreres que necessiti, de bona classe.

No coneixem cap obra castellana sobre la producció de raïm de taula. Si li interessa consulti'ns sobre els punts determinats que vulgui aclarir i procurarem donar-li tota mena de detalls.

Sobre la irregularitat amb què rep la revista, no podem fer res; és culpa del servei de correus que va com Déu vol.

J. F. Ulldecona.—Li hem contestat particularment.

R. S.

L'agricultura i la ramaderia han d'anar plegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

CALENDARI

de sembres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

JULIOL I AGOST

FARRATGES

Aufals.— Col geganta (per a fulles).— Melca, meuca o melcó. — Moresc (per a farratge verd).— Naps grossos o de bou.— Pastanaga grossa.— Raves grossos de bou.— Trébol gros o Tréfula.— Trébol anual o herba fe (des d'agost).

Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS

BAILÉN, 2. ETL. · BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

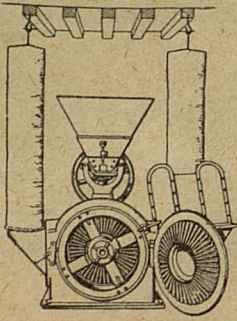
No compreu sense demanar preus a aquesta casa

A LA LLIBRERIA CATALONIA

PLAÇA DE CATALUNYA, 17

Trobareu un gran assortit
de llibres d'Agricultura
Catalans, Castellans i Francesos

Molins Tritradores "El Campeón Universal"

Patents d'invenció nùms. 84.698 i 91.267

per tota classe de grans, palles, despsulles y i altres matèries

El moli tritrador «El Campeón Universal» és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció desitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni s'escalfa ni la molturació sofreix minves.

El construeixo de quatre tamanyes per proporcionar els tipus que poden necessitar des d'el més petit industrial o ramador al més gran industrial.

Producció en farina de moresc per pinsos de 150 a 1.000 kilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la y cobra un còp posats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut. Finor i gruix de la molturació desitjada

MARC TORRAS. — Riereta, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

CLAPÉS I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoníac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17

BARCELONA

Apartat 226

USINES SCHLÖESING FRERES & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600,000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septemes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 0/0. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, bucois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.

Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fullets dirigir-se a

J. DORGEBRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositari general per a Espanya

LLIBRERIA CATALONIA

*Llibres d'Agricultura:
Catalans, Espanyols,
Francesos i Italians*

Plaça Catalunya, 17

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

**Bàscules
caixes per a
cabals**

Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

**Compañía Anónima
de Productos
Químicos**

**Sulfat de ferro de
classes especials
per a l'agricultura**

— Acids sulfúric, muriàtic,
nític i fluoridric. - Amoniac pu-
ríssim i comercial. Alums, Bisul-
fats de sosa Sulfat d'Alúmina, de
sosa, de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc. —

**MONCADA, 23
Barcelona**

SOFRE

Grans Refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur C.^o" S. A. E.

Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20
Telèfon 672

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

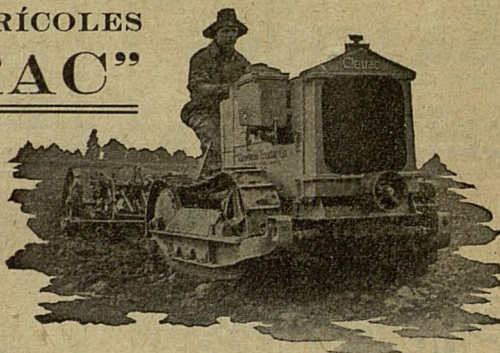
Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el "CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

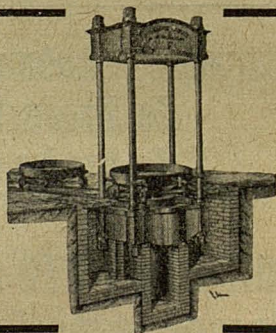
Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'èmbol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL Penedès

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIUS

Productes Enològics : Aparells d'anàlisis de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

L'oscion 220-1

**Els miliars de
petits ous
de l'ovari
d'una gallina!**

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

**Farina de Peix
Fresc**

“ ATLANTIC ”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 0/0; Fosfats i Lecitines, 18 0/0; Calç, 7 0/0, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIARIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

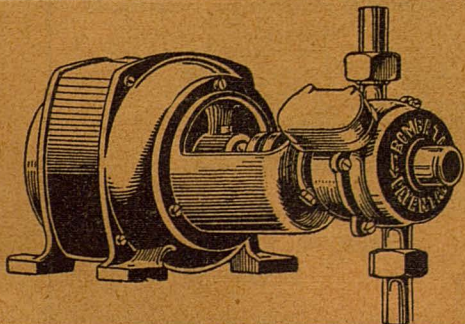
Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRNOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

La **BOMBA** que reuneix les característiques mésavantatjoses

**ÉS LA
TANK**

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA